*இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய*www.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

சங்ககால மன்னரின் ஆட்சிமுறையும் அறநெறிகளும்

முனைவர். இம்மானுவேல்ரவி,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
தனலட்சுமி சீனிவாசன்
கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி.
மாமல்லபுரம், சென்னை -104

முன்னுரை

புறவாழ்க்கை என்பது மன்னன் உட்பட்ட மக்கள் வாழ்க்கை தான், எனினும் மன்பதை காக்கும் நீள்குடி “என்று போற்றப்பெற்ற அரச குடும்பத்தில் பிறந்து முடிசூட்டிக் கொண்டு மக்களை ஆண்ட மன்னரின் புறவாழ்க்கையானது மக்களின் புறவாழ்க்கையொடு, இயைந்து ஒரு தனிப்பகுதியாகவே தெரிகிறது. மன்னனது கோன்மை என்பது மக்கள் வாழ்வோடு தொடர்புடையது. கோன்மையின் ஒரு கூறாக விளங்கிய போர் வினையும் மக்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை உண்டாக்கிய ஒரு தொடர்பினைக் கொண்டதாகவே, இருந்தது. நாட்டைக் காக்கவும் தமிழரின் மானத்தைக் காக்கவும் மக்களொடு தொடர்புடைய அரச குடும்பத்து மானத்தைக் காக்கவும் மேற்கொண்ட போரினையும் எதிர்கொண்ட போரினையும் மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். அதனால் நேர்ந்த சீரழிவினையும் தாங்கிக்கொண்டனர். மன்னனின் வெற்றிக்குத் துணையும் செய்தனர். மன்னன் தன் செருக்கினால் மேற்கொண்ட போரினை மக்கள் வெறுத்தனர். அச்செவ்வி மன்னனை அணுகும் உரிமை மிகப்பெற்றிருந்த புலவர் நயந்தும் கடிந்தும் அறிவுரை கூறிப் போரினைத் தடுத்தனர். நன்னடை நல்குதல், மக்களை வருத்தாத அளவில் அரசிறை கொள்ளுதல், நல்லமைச்சினைத் துணையாகக் கொள்ளுதல், இரவலர்க்கு ஈதல், பல வளம் பெருக்குதல் ஆகிய நன்னெறிகள் மன்னரிடம் செறிந்திருந்தன. அவை மன்னர்க்குப் பெருமை சேர்த்தன. நன்னெறிகளைப் பின்பற்றாத மன்னர்க்குப் அறிவுறுத்தித் திருத்தினர். அதனால் மக்களின் புறவாழ்க்கை மேம்பட்டது. புலவர்கள் பல கருத்துகளை சங்கப் பாடல்களில் எடுத்துரைத்துள்ளனர். அக்கருத்துகளை இன்றைய ஆட்சியாளரும் உணர்ந்து மேற்கொள்ளத் தக்கவையாக விளங்குகின்ற சங்ககால மன்னரின் சிறப்பியல்புகளையும் ஆட்சி நெறிகளை அறவியல் செயல்பாடுகளுடன் ஆராய்ந்து விளக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மன்னரும் அறமும்

சங்க காலத் தமிழ் மன்னர்கள் நேர்மையான முறையில் இருந்து என்றும் தவறிவிடாமல் புலவர்கள் அறிவுரை வழங்கப்பட்டது. பல இனிய சொற்களால் அறம் சார்ந்த கருத்துகளை உணர்த்தியுள்ளனர். சில வேளைகளில் செவியில் கடுமையாக ஒலிக்கும் சொற்களைக் கூட அஞ்சாமல் கூறி, அரசர்களைத் திருத்தமான வழிநோக்கித் திருப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றினை செவியறிவுறூஉ, பொருள் மொழிக் காஞ்சி, வாயுறை வாழ்த்து முதலான துறைகளில் அமைந்த புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இத்தகைய அறிவுரைகளைக் காணலாம். மன்னர்களும், மற்றவர்கள் தம்மைப் பார்த்துப் பின்பற்றத் தக்க வகையில் நல்ல நடத்தை உடையவர்களாய் வாழ்ந்துள்ளனர். அத்தகைய அறம் சார்ந்த காருத்துக்களை பின்வருமாறு காணலாம்.

முறைசெய்யும் வேந்தே மக்களுக்கு உயிர்

நெல்லும் நீருமே மனித வாழ்க்கைக்கு உயிர். இஃது யாவரும் அறிந்த உண்மை. ஆனாலும் மன்னன் முறைசெய்து வளம் பெருக்கிக் காப்பதனால்தான் நாட்டில் நெல்லும் நீரும் உளவாகின்றன. ஆதலின் மக்களுக்கு நெல்லும் உயிரன்று நீரும் உயிரன்று மன்னனே உயிர் என்று பழந்தமிழர் எண்ணினர். அதனால் மன்னனைப் போற்றி மதித்தனர். மன்னனும் தன்பால் அன்பும் மதிப்பும் கொள்ளும் மக்களை மதித்தான். தானே மக்கட்கு உயிர் என்பதை உணர்ந்து மக்களைக் காப்பதைத் தன் கடைமையாகக் கொண்டதை சிறந்த அறம்மாக காணலாம்.

மன்னன் செலுத்திய ஆட்சிச் சகடம்

உருளையையும் பார் என்னும் உறுப்பினையும் சரியாகக் கோத்துச் சகடத்தைச் செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படச் செலுத்தினால் ஊறுபாடின்றிச் சகடம் செல்லும், செலுத்துதலைத் தெளிய மாட்டானாயின் சேற்றிலோ குழியிலோ அழுந்திச் சகடம் கெடும். அ.்.தே போல் மன்னன் மாட்சிமைப்பட்டு நல்லமைச்சர் முதலானாரொடு ஒன்றி நாடு என்னும் சகடத்தைத் தெளிவுடையவனாய்ச் செலுத்தின் மக்கள் வாழ்க்கை இனிதே இயங்கும். இல்லையேல் நாடு சீரழியும்.” இந்த ஆட்சி நெறியைப் பழந்தமிழ் மன்னர் தெளிந்திருந்தனர். இந்நெறியைத் தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் ஒரு மன்னனே எல்லாரும் உணருமாற்றான் மொழிந்தான். பழந்தமிழ் மன்னர் இவ்வாட்சி நெறியை உணர்ந்து பின்பற்றி முறை செய்து மக்களைக் காத்தனர். புலவர்களும் அவ்வப்போது மன்னர்களுக்கு நல்ல அறவுரை நல்கி நெறிப்படுத்தியுள்ளது சிறந்த அறமாகும்.

அரசிறை கொண்ட அறநெறி

விளைச்சலை அறுத்தபின் உணவாக்கிக் கவளமாக யானைக்கு ஊட்டினால் அளவினதாகிய சிறிய இடத்தில் விளைந்த நெல்லும் நாளுக்கு உணவாகும். ஆனால் நூறு செறு அளவினதாகிய அகன்ற நிலமாயினும் யானையே புகுந்து உண்ணுமாயின் வாயில் புகுவதினும் காலில் மிதிபட்டு அழிவது மிகுதியாகும். இவ்வாழ்வியல் உண்மையைப் பழந்தமிழர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். இவ்வுண்மையே போல் மக்களின் நிலைமையை அறிந்து மன்னன் இறை கொளின் செல்வமும் கோடியாகச் சேரும். மக்களும் வருத்தமின்றி மனம் உவந்து இறை செலுத்துவர். மன்னன் இரக்கமின்றிக் கல் நெஞ்சம் உடைய அமைச்சுச் சுற்றமொடு ஒன்றி, பரிவு இன்றி இறை கொள நினைத்தால் யானை புக்க புலம் போல நாடு சீரழியும். அரசிறை கொள்ளும் இந்நெறியைப் பழந்தமிழ் மன்னர் பின்பற்றி மக்கள் மனதில் நிலைத்து வாழ்ந்ததை புறநானூற்றுப்பாடல் 184 மூலம் அறியமுடிகின்றன.

உழவரை காத்தல் அறம்

மன்னனது குடையானது அவனுக்கு வெயிலை மறைத்தற்கு அன்று குடிகட்கு நிழல் செய்வதற்கேயாகும். விளைவு குறையினும் மக்கள் இயல்பல்லாதன செய்யினும் மன்னனுக்கே பழியாகும். படை வெற்றியும் நெல்லினது பயனால் அமைவது என்னும் இவ்வுண்மைகளை மன்னர் தெளிந்திருந்தனர். எனவே ஏரினைப் பாதுகாப்பாருடைய குடிகளைப் பாதுகாத்து அக்காவலானே ஏனைய குடிகளையும் பாதுகாத்துப் புகழ் எய்தினர். என்பதை

”நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே” (புறம்.18)

என்றப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும் ,தேப்போன்றப் பாடல் ஒன்று ““மழையைப் பார்த்திருக்கும் புன்செய் நிலம் இடம் அகன்றதாயினும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது. எனவே நிலங்குழிந்தவிடத்து நீர் நிலையை அமைத்துக் கொடுப்பது மன்னனுக்கு அறிவுடைமையும் கடமையும் ஆகும் என புறநானூற்றுப்பாடல் வழியாக காணமுடிகின்றன. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்குப் புலவர் குடபுலவியனார் அறிவுறுத்த மன்னனும் அ.்.தேற்று நீர் வளம் செய்து தந்து ஏரின் வாழ்நரையும் பிற குடிகளையும் காப்பது முதன்மையான அறம்மாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

நீர்வளமும் பிறவளமும்

கரிகாலனாகிய திருமாவளவன் மக்கள் மகிழ ஆட்சி செய்தான். காடுகளை அழித்து நாடாக்கினான். குளம் அகழ்வித்து நீர் வளம் பெருக்கினான். உறையூரை விரிவு செய்தான். கோவில்களுக்கு வாயில்கள் அமைத்துப் புதுப்பித்தான். குடிகளை நிலை பெறச் செய்து மகிழ்வித்தான் என்பதனை பட்டினப்பாலை (283- 287) உணர்த்துகிறது . மேலும், பசிப்பிணி போக்க ஆங்காங்கே உணவு அறச்சாலைகள் அமைத்த அறச்செயலை

”அறநிலை, அகனட்டிற்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
ஏறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயில் மாசூட்டும் ” (பட்டி.43-50)

என்று பட்டினப்பாலை ,லக்கியம் போற்றுகிறது. அதோடு எல்லாரும் எல்லாவற்றையும் பெறுதற்கு வணிகத்தை மன்னர் நெறிப்படுத்தி வளர்த்தனர். திருமாவளவன் ஆட்சியில் ஏற்றுமதி ,றக்குமதி வாணிகமும் செவ்வனே நிகழ்ந்தது. பண்ட சாலைகளில் வாணிபப் பொருட்களைப் பாதுகாத்தும் சுங்கவரி விதித்தும் வாணிபத்தை விரிவுபடுத்தினான். இதனை

"நீரினின்று நிலத்தேற்றவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி"(பட்டி.129-135)

என்று பட்டினப்பாலை தெரிவிக்கிறது.

நகத்தடியில் தைத்திரக்கும் நடு ஆணிபோல நடுவுநிலைமை உள்ளத்தோடு விளங்கியும் பழிக்கு அஞ்சி உண்மையே பேசியும் தம் பொருளையும் பிறர் பொருளையும் ஒப்பக் கருதியும் கொள்வதும் மிகை கொள்ளாமலும் கொடுப்பதும் குறையாகக் கொடுக்காமலும் வணிகர் நேர்மையாக வாணிபம் செய்யுமாறு மன்னன் நெறிப்படுத்தினான்." என்பதை பட்டினப்பாலை 206-210 எடுத்துரைக்கின்றன. எனவே பண்டைய காலத்தில் நேர்மையான முறையில் வணிகம் நடந்திருப்பதை அறியமுடிகிறது.

வேந்தர் மேற்கொண்ட ஒழுக்க நெறிகள்

துலாக்கோலின் சமன் வாய்போல் ஒரு பக்கம் கோடாது ஒழிதலையும் வாழ்த்தும் அந்தணரை வணங்குதலையும் ,றைவழிபாட்டினால் மனம் தூய்மை அடைதலையும் இல்வாழ்க்கை இன்பத்தினால் சினம்தணிய ஒழுகுதலையும் முதுகுடுமிப் பெருவழுதி தன் அறநெறிகளாகக் கொண்டு ஒழுகினான் என்பதை புறநானூற்றுப்பாடல்- 6 வாயிலாக அறியமுடிகிறது. மேலும், பகைவரது பிழையைப் பொறுத்தலும் பொறுத்தற்கு இயலாததாயின் நல்லமைச்சரொடு உசாவிய பின் பகைவரை அழித்தலும் பகைவர் பணிந்து வழிபட்டால் அருள் கூர்ந்து விடுத்தலும் நல்லொழுக்கங்கள் என முரஞ்சியூர் முடி நாகராயர் அறிவுறுத்த் (புறம்.2) பெருஞ்சோற்றுதியன் சேரலாதன் அவற்றைப் பின்பற்றி ஆட்சி செய்தான் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன.

பகைத்தோரை ஒழித்தலும் நட்டோரை மிகுத்துக் கூறுதலும், வலியர் என்று யாரையும் வழிபடாமையும், எளியர் என்று யாரையும் மிகுத்துப் பழிக்காமையும் இரந்தார்க்கு மறுக்காமையும், யார் மாட்டும் இரக்காமையும், அவையில் புகழை நிலைபெறச் செய்தலும், பரிசிலரின் பசி தீர்த்தலும், படையொடு வரும் பகைவரை எதிர் நின்று தடுத்தலும், புறம் காட்டி ஓடுநரின் பின் செல்லாது நிற்றலும், நல்லரச நெறிகள் எனப் புலவர் பேரெயின் முறுவலார் அறிவுறுத்த நம்பி நெடுஞ்செழியன் அவற்றைக் கொண்டொழுகி நல்லாட்சி செய்ததை புறநானூற்றுப்பாடல் (239) வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இப்படிப் புலவர் பலர் நன்னெறிகளைக் காட்ட அவற்றைப் பழந்தமிழ் மன்னர் பின்பற்றி முறை செய்து புகழ் பெற்றனர்.

சூளுரை உணர்த்தும் அரச நெறிகள்

அவைக்களத்தை அறம் நிலை கலங்காததாகவும் அன்புடையதாகவும் வைத்துக் கொள்வதையும் நல்லார் நட்பினைத் துணையாகக் கொண்டு ஆள்வதையும் பல உயிர்களையும் காப்பதை அரச குடியின் கடமையாகக் கொள்வதையும் செங்கோன்மையாக மன்னர் கருதினர். அறத்தின் திறப்பாடு அறியாத ஒருவனைத் துணையாகக் கொள்வது கொடுங்கோன்மை என்பதையும் புறநானூற்றுப்பாடல் (71) எடுத்துரைக்கின்றன.

குடி பழி தூற்றும் கொடுங்கோலன் என்று மக்கள் தூற்றுவதற்கும் கொடுங்கோன்மையால் மக்கள் கண்ணீர சிந்துவதற்கும் மன்னர் அஞ்சினர். கொடுங்கோன்மையை உள்ளிப் புலவர் பாடாது நீங்குவதற்கும் அஞ்சினர். இப்பழிகள் நேரா வகையில் செங்கோன்மை செய்ததை புறநானூற்றுப்பாடல் (72) எடுத்துரைக்கிறது. அதோடு, பகைவரை வெற்றிபெறேனாயின் இத்தகைய பழிகள் என்னைச் சேர்க என்று வஞ்சினம் கூறியவற்றால் மன்னரின் அறிநெறிகள் இப்படி வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன.

நம்பிக்கை விளைத்த நன்னெறிகள்

கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்தால் அடுத்த பிறவியில் நல்ல அரச குடியில் பிறக்காமல் வன்புலம் காக்கும் தீக் குடியில் பிறக்க நேரும் என்ற நம்பிக்கை பழந்தமிழ் மன்னரிடம் இருந்தது." இந்த நம்பிக்கை எண்ணத்தை

"மறுமை உலகத்தின்கண் நுகரும் செல்வத்தை விரும்பினும்
யாரையும் வென்று நீயே தலைவனாதலை விரும்பினும்
இம்மையில் புகழை நிலை நிறுத்த விரும்பினும்

நீர் வளம் பெருக்கிக் குடிகளை ஓம்புக ” (புறம்.18)
என்று பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்குப் புலவர் குடபுலவியனார் மொழியும் நல்லுரையும் தெரிவிக்கிறது. ,ந்த எண்ணம் தீநெறிகளை மேற்கொள்ளாமல்மன்னரைக் காத்துள்ளது. இந்த நம்பிக்கையை

இம்மை
நன்றுசெய் மருங்கில் தீதில் என்னும்
தொன்றுபடு பழமொழி”(அகம்.101)
என்று மறுதலையாக எண்ணி எடுத்த ,ப்பிறவியில் நல்லன செய்து ஒழுகுதலை ,ல்லறத்தாரும் கொண்டிருந்தனர்.

செங்கோல் ஆட்சியில் மக்கள் நிலைமை

மன்னரின் நல்லாட்சியின் கீழ் வாழ்ந்த மக்கள் சோறடும் வெம்மையையும் ஞாயிற்றின் வெம்மையையும் அறிந்தனரேயன்றிக் கொடுங்கோன்மையால் எழும் உள்ளத்து வெம்மையை அறிந்ததில்லை. ,ந்திரவில்லை அறிந்தனரேயன்றிக் கொலைவில்லைக் கண்டதில்லை. கலப்பைப் படையைக் கண்டனரேயன்றிக் கொலைப்படையைக் கண்டதில்லை. மன்னர் நல்வளம் பெருக்க் அவற்றால் ,ன்புற்று வாழ்ந்தனர் என (புறம்.20) பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

மன்னரே மொழிந்த அறிவுரைகள்

மன்னரே கல்வி கேள்விகளின் சிறந்த புலவராய் விளங்கினர். நன்னெறிகள் பலவற்றை இலக்கியமாக்கினர். ” (புறம். 182) எனப் போற்றுமாறு விளங்கி தமக்காகவே வாழாமல் பிறர்க்கெனவும் வாழ்கின்ற சான்றோர் ஆங்காங்கே நிலைத்திருப்பதால்தான் இவ்வுலகமும் அழியாமல் நிலைபெற்று விளங்குகிறது.என்று பாடிய கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதியின் பாட்டினால் வாழ்க்கை நெறிகளை மட்டுமின்றி அவனது அறவுணர்வினையும் அறிய முடிகிறது.

ஆசிரியர்க்கு உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் வெறுப்புறாமல் வணங்கிக் கற்றல் நன்று. ஒரு வயிற்றுப் பிறந்தோருள்ளும் கல்விச் சிறப்பினால் தாயும் மனம் வேறுபடும். ஒரு குடியில் பிறந்தோருள் மூத்தோனை வரவேற்காமல் அவருள் கற்றோனையே மன்னனும் வரவேற்பான். கீழ்க்குலத்துள் கற்றோனை மேற்குலத்தானும் வழிபடுவான்” (புறம். 183) என்று கல்வியின் சிறப்பினையும் கற்றலின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறான். ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பற்றி குறிப்பிடுகையில்

”படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசின் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை வில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லை தாம்வாழு நாளே ” (புறம். 188)

என்று இப்பாடல் இல்வாழ்க்கையின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறான் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி.பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனின் வஞ்சின உரைப்பாட்டிலும் சோழன் நலங்கிள்ளியின் வஞ்சின உரை” பொருண்மொழிப் பாடல்களிலும்” ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனின் வஞ்சின உரைப் பாட்டிலும்” கோப்பெருஞ்சோழனின் பொருண்மொழி” இயன்மொழிப்” பாடல்களிலும் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனின் இயன் மொழிப் பாட்டிலும் சோழன் நல்லுருத்திரனின் பொருண்மொழிப் பாடல்களிலும்” வாழ்க்கை நெறிகளும் அரச நெறிகளும் செறிந்து விளங்குகின்றன. இப்படி நன்னெறிகளை வலியுறுத்தி இலக்கியமாக்கிய மன்னர் தம் ஆட்சியிலும் நல்லனவே செய்திருப்பர் என்பதை உணரமுடிகிறது.

உணவறம் ஓம்பிய உயரிய ஆட்சி

பசிதினத் திரங்கிய யாக்கை” பசியலைக்கும் பகை அழி பசி வருத்தம் கடும்பசி கலக்கிய இடும்பை” பழம் பசி கூர்ந்த ஒக்கல்” என உள்ளம் நொந்து குறிப்பிடும் பசித் துன்பத்தைப் போக்கி உதவுவது பேரறம் என்று பழந்தமிழர் எண்ணினர். எளிய குடிமக்களும் உண்டாயின் பதம் கொடுத்து மிகுதியாக இல்லாயின் பகிர்ந்துண்ணும் இல்லத்தோராய்” வாழ்ந்தனர். இரவலர் கூடத் தாமே வல்லாங்கு வாழ எண்ணாது பெற்றது கொண்டு சுற்றம் அருத்தி ஓம்பாது உண்டு கூம்பாது வீசி வாழ்ந்தனர் உணவு அறம் செய்ய இயலும் வாய்ப்பு மிகப் பெற்ற மன்னர்களும் வள்ளல்களும் இப்பேரறத்தை விரும்பிச் செய்தனர்.

பசிப்பிணி மருத்துவன் பண்ணன்

சிறுகுடிக் கிழான் பண்ணன் ஓம்பாது உணவளித்து ,ரவலரின் பசியைப் போக்கும் பேரறம் செய்து கொண்டிருந்தான். குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனின் ‘பசிப்பிணி மருத்துவன்“ என்னும் போற்றுதலையும் “யான் வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழிய“ என்னும் வாழ்த்தினையும்

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

பெற்ற பேறினனாய் விளங்கினான் என்பதை (புறம். 173) அதோடு தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன் என்று கொற்றங் கொற்றனாரும் "கைவள் ஈகைப்பண்ணன்"" என்று கோவூர் கிழாரும் போற்ற உணவறம் செய்து மேம்பட்டான் என்று குறிப்பிடுகின்றன.

உணவு அறம்

சங்க கால மன்னர்கள் "உண்ணா ராயினுந் தன்னொடு சூளுற் ∴ றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்"(புறம். 178) என்று உண்பிக்கும் அறத்தை ஆவூர் மூலங்கிழார் போற்ற பாண்டியன் கீரஞ் சாத்தனும் "தேன் கடுப்பன்ன நாட்படு தேறலைப் பொலங்கலத்தில் ஊற்றி உணம் எனக் கொடுப்பான்"(புறம்.392) என்று ஔவையார் போற்ற பொகுட்டெழினியும் உணவறம் செய்தனர். இப்படித் தம்மை நாடி வந்த பரிசிலர்க்கு உணவளித்து உண்மின் என வலியுறுத்தி ஊட்டிப் பசி போக்கி மன நிறைவு கண்டனர் என்பதை சங்கப்பாடல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

பழந்தமிழ் மன்னர்கள் தம் ஆட்சியை மக்கள் வருந்தாத வகையில் அரசிறை கொண்டனர். உழவர் குடியைக் காத்து அதன்வழி பிறகுடிகளைக் காத்து அறத்தினை மேற்கொண்டுள்ளனர். நாட்டின் வளத்தினைப் பெருக்க நீர்வளம் மிகவம் முக்கியம் என்பதனை நன்கு உணர்ந்து அதனை பெருக்கியும் காத்தும் வந்துள்ளனர். உணவு இன்றி நாட்டுமக்கள் வாழ்தல் இருக்காமல் இருப்பதற்க்கு உணவுச்சாலைகள் அமைத்து அறம் செய்துள்ளனர். அந்தணரை வணங்குதலும் அவர்களை பாதுகாத்தலும், பகைவரது பிழையைப் பொறுத்து நடத்தலும், நல்லமைச்சரின் உதவியால்அறிவுரைகளைப் பெற்று நாட்டுமக்களை வழிநடத்திய பாங்கு, வரியவர்களுக்கு பரிசுக் கொடுத்து ஈதல் போன்ற நல்லொழுக்கங்களை மன்னர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர். மேலும் மன்னரின் செருக்கினால் நேர்ந்த போரினை மக்கள் வெறுத்தனர். புலவர் மன்னரை அணுகி நயந்தும் கடிந்தும் அறிவுறுத்திப் போரினைத் தடுத்துள்ளதும். சில செவ்வி மக்கள் நலம் கருதி மன்னரே கோட்டையைப் பகை மன்னரிடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போரைத் தவிர்த்துள்ளது மன்னருகளின் சிறந்த அறமாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. பாலசுப்பிரமணியம் கு.வெ – அகநானூறு (2007) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை – 98.
2. பாலசுப்பிரமணியம் கு.வெ – பட்டினப்பாலை (2007) (தொகுதி- 1) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சிட்கோ ,ண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை- 98.
3. பாலசுப்பிரமணியம் கு.வெ- புறநானூறு (2007) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர்,சென்னை – 98.